

عنوان مقاله:

فرزندخواندگی و ولایت پذیری او از والدین در فقه و حقوق

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات حقوقی و علوم قضایی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

زهرا کرد زاده

خلاصه مقاله:

وجود پدیده بی سرپرستی در هر جامعه امری غیر قابل اجتناب است و فرزند خواندگی یکی از موضوعات مهمی است که نه تنها نظام حقوقی ایران بلکه نظام حقوقی اکثر کشورها در سطح دنیا با آن روبرو هستند. پذیرش کودکان بی سرپرست و یتیمان بهفرزندی امری نیکو و پسندیده است که گاهی به منظور کمک به ایشان و گاه برای اهداف دیگر از قبیل رفع نیاز عاطفی افراد بدونفرزند از دیر باز در جوامع بشری مرسوم بوده است. در اسلام نیز با توجه به اهمیت مسئله دستورات و قوانین بسیاری در رابطه با ایتمام و افراد بی سرپرست مقرر شده و مسلمین در برابر تامین نیاز های مادی و معنوی ایشان مسئول هستند و کوتاهی در امر سرپرستی آنها مورد توبیخ و موجب کیفر دنیوی و اخروی دانسته شده است. فرزند خواندگی در ایران با تصویب «قانون حمایت از کودکان بدون سرپرست» در اسفند ماه ۱۳۵۳ جایگاه قانونی یافت. در حقوق ایران همانطور که از عنوان قانون مذکور نیز پیداست فرزند خواندگی به سبک دیگر کشورها وجود نداشته و آثار متفاوتی نسبت به قوانین این کشورها در پی دارد. در تحقیق حاضر پساز روش شدن مفهوم فرزند خواندگی و شرایط آن، آثار فرزند خواندگی در فقه و حقوق مورد بررسی قرار گرفت

کلمات کلیدی:

فرزندخواندگی، حقوق، فقه، ولایت پذیری، آثار مالی و غیر مالی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582847>

